

РЕШЕНИЕ

№ 8278

гр. София, 01.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1355** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 46а, ал.1 и ал.2, вр. с чл. 44, ал.8 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на М. А. С., [дата на раждане], гражданин на С., срещу заповед рег. № 5392 ПАМ -51 от 20.01.2026 г. на началник на отдел „Миграция“ при СДВР, с която на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ е принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) при дирекция „Миграция“.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на заповедта по съображения в жалбата, съдебно заседание и в писмени бележки, които се свеждат основно до доводи за отсъствие на опасност от укриване и наличие на впоследствие подадена молба за закрила и съображенията по нея за опасност за живота му при връщане в страната на произход.

Ответникът оспорва жалбата, също се аргументира в писмени бележки за законосъобразност на заповедта.

По делото се установява, че със заповед рег. № 5382з-460 от 20.08.2024 г. на началника на сектор „Миграция“ при ОДЗМВР - Б. на М. С. А., на основание чл. 39а, ал.1, т.2 във връзка с чл.41,т.1 и чл.44, ал.1 от ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Междувременно е проведено производство по ЗУБ по молба на М. А. С., което е приключило с окончателно решение на ВАС № 11787 от 20.11.2025г. по адм.дело № 6826/2025г. като жалбата на кандидата срещу решението на председателя на ДАБ № 2171/05.03.2025г., с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, е отхвърлена.

Съгласно докладна записка от 20.01.2026г. на полицейски инспектор при сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“-СДВР на 20.01.2026г. при специализирана полицейска операция по установяване и задържане на незаконно пребиваващи чужденци и лица съпричастни към „каналджийска дейност“ на територията на [населено място] на конкретен адрес в [населено място] е установен жалбоподателя М. А. С.. При справка се установява, че е с отказан хуманитарен статут. В проведената беседа с лицето на разбираем за него език е установено, че е влезнал в страната, като с преминал през „зелена граница“ между Р. Б. и Р. Т. над граничното оградно съоръжение в група от шест човека, като не знае къде се намират другите в момента. Заявява, че няма паспорт, средства за издръжка и подслон, близки или познати на територията на Република Б., при които да отседне или друг адрес на който да пребивава. Запознат е, че е незаконно пребиваващ на територията на страната и трябва да се върне в страната си по произход или друга сигурна държава. В докладната записка се посочва и че чужденецът заявява, че не желае да се завърне в родната си страна и ще се укрие с цел да остане в Европа. По случая не е образувано досъдебно производство. Извършени са справки в информационните системи по заявените от чужденеца данни, от които не се установи регистрирано преминаване през ГКПП на Р. Б.. От извършената справка в АИС-БДС според докладващия полицейски инспектор е видно, че чужденецът не живее по посочения адрес, което предполага, че е възможно да се укрие и не изпълни наложения му ПАМ. Предложението е с оглед посочените данни, предвид че индивидуалните обстоятелства не позволяват да се приложи обезпечителна мярка по чл.44, ал.5 от ЗЧРБ, поради опасност от укриването му и с цел организиране на връщането му, до отпадане на пречките и създаване на организация по изпълнение на ПАМ да се издаде заповед за принудителното му настаняване в СДВНЧ към дирекция „Миграция“.

Издадена е процесната Заповед № рег. № 5392 ПАМ -51 от 20.01.2026 г. от началник отдел „Миграция“ – СДВР. Принудителното настаняване за срок не повече от 6 месеца от датата на фактическо настаняване е мотивирано с необходимостта да се организира ПАМ „Връщане до страна на произход...“ и съображенията в описаната по горе докладна записка, че е налице опасност от укриване на чужденеца.

В хода на съдебното производство е събрана информация от ДАБ, че към 05.02.2026г. не е налице висящо производство по ЗУБ, цитират си актовете по приключилото с решение на ВАС на РБ от 20.11.2025г. и че към момента (05.02.2026г.) актуалният статус на М. А. С. е “чужденец“ и е приложим ЗЧРБ, съгласно чл.66, ал.1 от ЗУБ.

Жалбоподателят представя в съдебно заседание подадена от него в СДВНЧ молба до РПЦ –С. при ДАБ (нова последваща молба) вх.№ С-254/06.02.2026г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.46а, ал.1 ЗЧРБ, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.44, ал.1 ЗЧРБ принудителните административни мерки се налагат със заповеди на изрично посочените в закона органи или на оправомощени от тях длъжностни лица, ал.6 относно органите, които могат да разпореждат принудителното настаняване препраща към ал.1 – директорът на СДВР и оправомощени от него лице попадат в този кръг. Оспорената заповед е издадена от длъжностно лице, изпълняващо функциите на началник отдел „Миграция“ при СДВР. По делото са представиха доказателства за неговата компетентност – Заповед № 9426/06.12.2018г., с която са оправомощени от директора на СДВР и началниците на отдел „Миграция“ да налагат мерките по чл.44, ал.6, а съгласно Заповед № 513з-5977/19.05.2025г. на директора на СДВР на С. С. са възложени функционалните задължения за осъществяване на

ръководството на отдел „Миграция“ при СДВР, считано от 19.05.2025г. до отпадане на необходимостта.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и при спазване на административно-производствените правила. В съответствие с разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК заповедта е съобщена на жалбоподателя на разбираем за него език, като това е удостоверено с подписа на самия жалбоподател.

Заповедта е мотивирана, тъй като в съдържанието ѝ се препраща към съответната докладна записка, а е и посочено фактическото основание опасност от укриване. В съответствие с ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС и константната съдебна практика, излагането на мотивите в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт, не противоречи на нормативните изисквания.

Съдът не установи при издаване на оспорения административен акт да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Производството е започнало съгласно чл. 24, ал. 1, предл. първо от АПК служебно, на основание издадено мотивирано предложение за налагане на ПАМ, отправено до компетентния административен орган. Съдът приема, че при условията на чл. 35 от АПК, от административният орган са изяснени и фактите и обстоятелствата, от значение за случая, като са събрани достатъчно и относими доказателства, преценени от същия по реда на чл. 36, ал. 3 от АПК.

В заповедта е посочено и правното основание за издаването ѝ – чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. В оспорената заповед изрично е посочено, че принудителното настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци се налага до отпадането на пречките за изпълнението на наложената ПАМ и организиране извеждането на чужденеца от Р. Б., но не повече от 6 месеца. В оспорената заповед е посочена необходимостта от настаняването и законовото основание за издаването ѝ, с което е спазена разпоредбата на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ.

По отношение на възраженията на жалбоподателя за това, че с обжалваната заповед не е взета предвид негова последваща молба и че за него е налице опасност да бъде изпълнена ПАМ връщане в страната на произход, тези аргументи не са пряко относими за преценка законосъобразността на временното принудително настаняване в СДВНЧ, а към производството по ЗУБ и по ПАМ „връщане в страна на произход“. За настоящата заповед е от значение, че към момента на издаването ѝ е в сила заповед рег. № 53823-460 о 20.08.2024 г. на началника на сектор „Миграция“ при ОДЗМВР - Б. и няма данни да е спряно допуснатото ѝ предварително изпълнение. Към датата на издаването на заповедта и настаняването 20.01.2026г. жалбоподателят е с приключило производство по ЗУБ, в което е отхвърлена молбата му за закрила и до 06.02.2026г., когато е подал последваща молба в СДВНЧ, статутът му е на чужденец, за който се прилагат разпоредбите на ЗЧРБ съгласно чл.66, ал.1 от ЗУБ.

По отношение на твърденията на жалбоподателя, с които се опитва да опровергае констатацията на органа за опасност от укриване – че работи по трудов договор и че има сключен наемен договор на адрес в [населено място], на който пребивава, тези твърдения не се подкрепиха с писмени доказателства по делото и не бе поискано и допълнително събиране на такива, поради което останаха недоказани.

При наличието на законовите предпоставки - заповед за връщане до страната на произход С. и организиране на принудително отвеждане на жалбоподателя до границата на Р. Б., която ПАМ е подлежала на предварително изпълнение и липса на висящо производство по ЗУБ, административният орган е имал законово право да нареди принудителното настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ предвид установената и неопровергана от чужденеца предполагаема опасност от укриване. Начинът, по

който чужденецът е влязъл в страната, липсата на документи и на основание за пребиваване, навеждат на извода за опасност от укриване. Същият е заявил при беседата, посочена в докладната записка, че не желае да се завърне в родната си страна и ще се укрие с цел да остане в Европа.

По отношение на наличието на подадена последваща молба за закрила, същата не е била факт към момента на издаване на процесната заповед, а е подадена повече от две седмици след това. Съгласно разпоредбата на чл. 67, ал.1 и ал. 2 от ЗУБ, приложената принудителна мярка "връщане до страна на произход" не се привежда в изпълнение до приключване с влязло в сила решение на производството по предоставяне на убежище и наложената мярка се отменя при придобиване от чужденеца на съответния статут по закона. Следователно, производството по чл. 67, ал.1 от ЗУБ е самостоятелно и не се отразява върху законосъобразността на заповедта за налагане на ПАМ и тази за обезпечаването ѝ, а само евентуално върху нейното изпълнение.

Ето защо заповедта за принудително временно настаняване е издадена законосъобразно към 20.01.2026г., но новото обстоятелство – последваща молба за закрила следва да се прецени от директора на Дирекция „Миграция“, който съгласно чл.44, ал.8 от ЗЧРБ ежеседмично следва да прави проверки за наличието на основанията за принудителното настаняване, а по аргумент за противното от чл.44, ал.12 от ЗЧРБ последваща молба за международна закрила може да обуслови прекратяването на настаняването в специалните домове за временно настаняване на чужденци, стига да няма сериозни основания да се предполага, че чужденецът е подал последващата молба единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 или 3. Предвид тези правомощия на директора на Дирекция "Миграция" по преразглеждане на принудителното настаняване и предвид чл.67, ал.1 от ЗУБ, копие от представената по делото молба за закрила на жалбоподателя, подадена след издаване на процесната заповед, следва да се изпрати на този компетентен орган за предприемане на действия по компетентност.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. С., [дата на раждане], гражданин на С., срещу заповед рег. № 5392 ПАМ -51 от 20.01.2026 г. на началник на отдел „Миграция“ при СДВР, с която на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ на 20.01.2026г. е принудително настанен в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“.

ИЗПРАЩА на директора на Дирекция „Миграция“ заверено копие от представената по делото молба рег.№ С-254/06.02.2026г. подадена от М. А. С. до РПЦ С. с характер на последваща молба за закрила по ЗУБ, с указание за извършване на незабавна проверка по чл.44, ал.8 от ЗЧРБ за наличие на основанията за настаняването и проверка за възникване на основание за прекратяване на принудителното настаняване поради подаване на последваща молба за международна закрила и образуване на производство по ЗУБ и предаване на органите на ДАБ.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването.

Съдия:

